

V obřadní síni třinecké radnice se 12. listopadu 2015 konal slavnostní ceremoniál, na kterém bylo uděleno čestné občanství in memoriam plukovníku Arnoštu Steinerovi. Od narození třineckého rodáka a hrdiny druhé světové války letos uplynulo sto let.

Do Třince přijel z Brna Steinerův syn Petr, který si čestné občanství oficiálně převzal.

„Jsme velmi hrdí na to, že Arnošt Steiner je třinecký rodák,“ uvedla starostka Věra Palkovská. Podle ní je zvlášť v dnešní době důležité připomínat si hrdiny, kteří bojovali za svobodu.

„Děkuji městu Třinec za to, že se stará o památku mého otce, aby se na něj nezapomnělo,“ shrnul Petr Steiner. A přidal i krátký vzkaz od své 95leté matky, která se ze zdravotních důvodů nemohla ceremoniálu zúčastnit.

„Je velice ráda, že Třinec na jejího manžela nezapomíná,“ konstatoval.

Kniha o „Železném Arnoštovi“

Několik dní poté, 18. listopadu 2015, proběhlo v prostorách třinecké knihovny slavnostní uvedení knihy „Železný Arnošt – statečný voják z Třince“, kterou město Třinec vydalo k nedožitým 100. narozeninám plk. Arnošta Steinera. Ceremoniálu se ujali autoři publikace Petr Majer a Jaroslav Šimon, za vedení města Třince pak starostka Věra Palkovská a místostarosta Michael Trojka. Starostka Věra Palkovská mimo jiné zdůraznila, aby dnešní společnost nezapomněla na hrdinské činy, odvahu a odhodlání lidí, kteří prožili hrůzy války. Je třeba fakta z minulosti stále připomínat, aby i další generace věděly, co tito lidé museli obětovat, abychom mohli žít ve svobodné zemi. Zvlášť v dnešní neklidné době je nutné si uvědomit, co válečné konflikty způsobují a jaké dopady mají na celou společnost. Vážíme si toho, že Třinec má vzor,

z něhož bychom si měli vzít příklad v dnešní době.

Po přestřižení stuhy svazující 100 výtisků, symbolizujících stejný počet let uplynulých od narození statečného vojáka, proběhla přednáška, na níž mj. zazněly také audionahrávky s autentickým Steinerovým hlasem pocházející z archivu Českého rozhlasu a krátká ukázka z filmu Dukla 1944. Prezentace osudu „Železného Arnošta“ přilákala také dva vzácné posluchače – členky dvou třineckých židovských rodin spřátelených s rodinou Steinerových. Paní Gertruda Milerská a Dagmar Heroutová obohatily přednášku krátkým zavzpomínáním.

Před ukončením přednášky předal člen Spolku vysloužilých celníků Slezska Ladislav Vallo, jednomu z autorů knihy a nejlepšímu kronikáři roku 2014 Petru Majerovi pamětní medaili jako poděkování za jeho badatelské aktivity.

Kdo byl Arnošt Steiner

(12. ledna 1915 Třinec – 9. října 1982 Brno)

Plukovník in memoriam a válečný hrdina, jenž se v rámci 1. československého armádního sboru pod velením Ludvíka Svobody zúčastnil všech bitev od Sokolova přes Kyjev, Bílou Cerkev, Žaškov a Duklu, aby společně se svými spolubojovníky dorazil v květnu 1945 do Prahy. Legendárním se stal zejména v bojích na Dukle při dobývání kóty 534 a Hyrowy hory, kdy si vydobyl přezdívku Železný Arnošt, protože nezraněn přežil i v situacích, kdy to podle spolubojovníků přežít nebylo možné. Byl vyznamenán sedmi Československými válečnými kříži 1939, dvěma medailemi Za chrabrost před nepřítelem a řadou dalších vojenských vyznamenání.

Narodil se v třinecké rodině židovského obchodníka. Absolvoval čtyři třídy českého gymnázia (1927–1931) v Českém Těšíně a dva roky obchodní školy. V roce 1938 ukončil poddůstojnickou školu, během všeobecné mobilizace v září 1938 byl odeslán k hraničnímu pluku 18 do Náchoda, kde krátce střežil čs. hranici. Po Mnichovu, v říjnu 1938 se vrátil do rodného Třince,

ale již po roce, v říjnu 1939, byl s dalšími židovskými spoluobčany poslán do sběrného tábora v Nisku. Z tábora se mu podařilo s otcem utéci. Vydal se na východ v naději, že najde útočiště v SSSR. Tam však byl obviněn společně se svým otcem ze špionáže a nakonec odsouzen a uvězněn za nedovolené překročení hranic na 10 let do vězení. Nejprve pobýval v gulagu u Asina v Novosibirské oblasti, poté byl v lednu 1942 přemístěn do gulagu Itatka. Začátkem února 1942 byl však propuštěn a 6. 3. 1942 vstoupil v Buzuluk do formujícího se 1. československého samostatného polního praporu. V létě 1944 byl jako podporučík jmenován do funkce velitele kulometné roty ve 2. praporu 1. brigády. V listopadu 1944 byl u téhož praporu jmenován do funkce zpravodajského důstojníka, dále do funkce náčelníka štábu a nakonec byl i velitelem 2. praporu jako nadporučík.

Po skončení druhé světové války se Steiner rozhodl zůstat v armádě a zapojil se do práce při výstavbě nové československé armády. Dočkal se povýšení na štábního kapitána. Jelikož po zkušenostech v gulagu nehodlal vstoupit do KSČ, začal se potýkat s nejrůznějšími profesními překážkami, takže nakonec v roce 1947 na vlastní žádost z armády raději odešel, a zřejmě se tím vyhnul pozdějším perzekucím. Dva roky po svém odchodu z armády byl povýšen na majora v záloze a obdržel z rukou prezidenta republiky vysoké československé vyznamenání, a sice Hvězdu II. stupně československého vojenského řádu Bílého lva „Za vítězství“. V letech 1955–1956 pracoval v národním podniku Prefa v Brně jako elektroúdržbář a později jako mechanik v brněnském národním podniku Orthopedie. Zemřel jako širšímu okolí neznámý občan Brna, kde je pochován na tamním centrálním hřbitově v rodinné hrobce.

Bc. Adéla Majerová

{phocagallery view=category|categoryid=69|limitstart=0|limitcount=0}